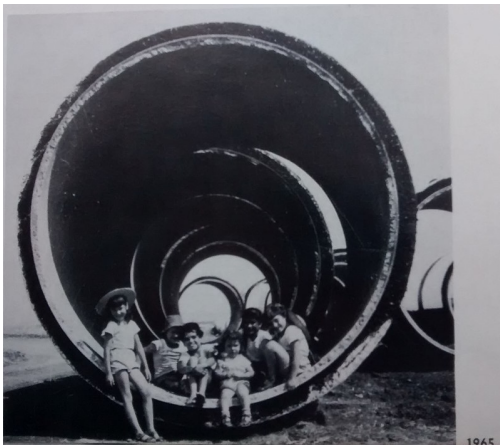

מאורות אל העבר

ל סיון תשכד | 10/06/1964

מים בששון

זה היה המפעל ההנדסי הגדול ביותר שביצעה מדינת ישראל הצעירה. ארבעת אלפים פועלים; השקעה בסדר גודל של ארבעה מיליארד ש"ח (במונחים של היום); מאה ושלושים ק"מ של תעלות, מנהרות וצינורות ענק; פרויקטים הנדסיים מורכבים ומשאבות ענק; ולאחר עשר שנות עבודה, ביום ל' בסיוון תשכ"ד (10.6.1964) נחנך סוף-סוף "המוביל הארצי". הרעיונות בדבר הזרמת מים מהמאגרים הגדולים בצפון הארץ לנגב הצחיח החלו להתרקם עוד בימי המנדט. לאחר הקמת המדינה ולנוכח הרצון להגדיל את שטחי החקלאות בדרום ולעודד את פיזור האוכלוסייה, החלו הרעיונות לצאת אל הפועל. המהנדסים והחופרים נאלצו להתגבר על הפרשי גובה בין עמק הירדן והכנרת להרי הגליל, שבהם עבר המוביל, ולהתמודד עם הפגזות ועם פעולות טרור שהפעילו מדינות ערב וארגוני החבלה כדי לעצור את השלמת הפרויקט. על מנת למנוע את המלחת מי המוביל ומי הכנרת, נחצב סמוך לגדותיה "המוביל המלוח", המסלק את מי המעיינות המלוחים מהאגם. לאחר כל המאמצים, החל המוביל להוביל מי שתיה ומים לחקלאות מהכנרת ועד למצפה רמון, וסייע - פשוטו כמשמעו - בהפרחת השממה.

מאת TaBaZzz - נוצר על ידי מעלה היצירה ויקפדיה

